Ч. 155. Середа 28 (15) липня 1909. Рік XIX.

Виходять у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Новий кабінет у Франциї. — Цар в дорозї. — Розмова з Гартінґом. — Ішпанцї в Марокку. — Демонстрация против Карадьордевичів. — З Персиї.

Про новий кабінет французский пише „Temps": Бріян при складі нового кабінету визначив значне місце елементам умірности і розваги. Новий президент міністрів мимо свого социялізму не хотів зробити ніякої уступки непатріотичним засадам Герве'го і вибрав сьміло двох войскових міністрів для теки міністерства війни і маринарки.

Мільран, котрий тепер став міністром почт і телеґрафів, дав ся вже почути, що наміряє завести значні реформи, а особливо значну поправу відносин в ділї телефонічнім. Також мав зробити надію, що буде справедливо і лагідно поступати супротив тих урядників, котрих за послїдний страйк усунено в дисциплїнарній дорозї. Урядники почтові приняли симпатично заяву Мільрана.

Коли се пишемо, цар мабуть вже в гостині у прускою князя Генриха в Геммельмарк. Достойні гості побудуть тут два або три дні. На той час замок і цїлий парк замкнені зовсїм, а войско і тайна полїция стережуть его з як найбільшою ревностию. Царский яхт супроводжали на мори кружляки „Рурик" і „Адмірал Макаров" та торпедовцї „Москвитянин", „Емір Бухарский" і „Охотнік". На „Полярній зьвіздї" їхала дружина царска, а з нею і міністер для справ заграничних Ізвольский.

Журналїст Комков розповідає в „Рэчи" про свою розмову зі звістним российским аґентом провокацийним Гартінґом, котрий так ему розповів: Коли пляни революцийної партиї Бурцева розбили ся, він (Гартінґ) змінив свої переконаня, вступив на службу при российскім посольстві в Парижи, але не був нїколи провокацийним аґентом; він навіть ставав в оборонї своїх давних товаришів ще й тодї, коли вже був шефом тайної полїциї. Як би не він, то Бурцев був би вже давно зігнив в якімсь француским або российскім криміналї. Закиди Бурцева він не лишить без відповіди. До Петербурга приїхав він, щоби прискорити свою відставку. Три днї тому назад дістав він свою відставку з подякою і вислуженою 5.000 рублїв. Тепер буде він збирати документи, щоби відповісти своїм клеветникам.

Бурцев — казав Гартінґ — єсть орудєм иньших терористів і его видалять з Франциї. Азев був довгі лїта его (Гартінґа) правою рукою. Гартінґ називає его добрим честним чоловіком. То неправда, що Бурцев говорить, мов би Азев брав участь в убитю Плеве'го і вел. кн. Серґія. Азев любив Плеве'го і ему завдячував свою кариєру. Азев єсть тепер в Росиї і при роботі, але при якій — того Гартінґ не сказав.

З Мадриду доносять: Послїдна борба коло Мелїлї, яка тревала дванайцять годин, була, як здає ся дуже завзята. Кажуть, що перші зачепили Кабілї, котрих було около шість тисячів. Всї були узброєні в нові репетієрові карабіни і виступали дуже сьміло. Не даючись застрашити ішпаньскими ґранатами підсували ся аж під самі пушки і о волос що не забрали одної батериї. Які розміри прибрала була битва можна зміркувати з того, що Ішпанцї вистріляли тисяч ґранатів і пятьдесять тисячів набоїв. Всї вісти з Марокка доносять згідно, що на цїлім Ріфі (побережу) Кабілї проповідують сьвяту війну против Ішпанців і що зі всїх сторін сходять ся тисячі Кабілїв під Мелїлю. Кажуть, що Кабілї мають тепер 15.000 мужа а з глубини краю надходять щораз нові сили. Ґен. Маріно має доси всего лиш 20.000 мужа а щоби міг цїлу лїнію добре боронити, мусить мати що найменше 60.000 мужа.

Як сильний був атак Кабілїв підчас послїдної борби видко з того, що они, — як те-

Молодий дипльомат.

З нїмецкого — Ф. Клеменса.

(Конець).

Минули два, три, чотири днї. Аллен і не показав ся в домі міністра. Так нетерпеливо не виглядав Ґордон ще нїколи гостини сестрінця. Але ждав надармо. Посилав до него, писав до него. П. Вільзінґа не було дома — П. Вільзінґ не відповідав.

— Той вітрогон дурить мене — воркотів Ґордон сердито. — Завтра кінчить ся реченець і я впаду в біду. Так не може бути. Коли той злодюга не дасть до завтра о собі знати, то менї треба буде самому собі радити.

Зітхнувши сїв він собі на крісло і взяв до рук лише що принесене найновійше число ґазети „New York Tribune" і розсїяним поглядом кинув по еї безконечно довгих проділках.

— От тобі маєш! — крикнув він нараз перепуджений. —А то що? —Конець сьвіта! — Він побачив в горі на вершку одної сторони видруковане грубим письмом своє імя. — За пізно! Тота баба таки виконала свою погрозу не чекаючи кінця реченця. Мабуть дістала від другої партиї таку саму а може ще й більшу суму!

Перепуджений на смерть пустив ґазету з рук, а очи стануди ему стовпом.

Але по хвили взяв ґазету знов до рук; хотів переконати ся, що поправдї міс Гельмур оголосила. Може то був насамперед лиш котрийсь із невинних листів, котрого оголошенем хотїла лиш надати більшої сили своїй погрозї.

„З мого житя. Власна житепись міністра Джемса Ґордона" — зачав він читати. А то що? То прецї не могли листи бути! Ему аж лекше відотхнуло ся. Але звідкиж би то „Tribune" взяла его власну житепись? Він еї прецї не писав. Хтось еї очевидно сфальшував. Заціказлений читав еї дальше.

Ну, коли то була якась сфальшована житепись, то мусїв еї хтось написати, що знав найтайнїйші черти его житя. Він знайшов там кілька пустиць з молодих лїт, про котрі розповідав бувало лиш в найтїснійшім кружку. Все відповідало фактам, навіть опис тих часів, коли він відвідував науки і початок его полїтичної кариєри! А ось — він кинув ся мов би з'електризований — були порушені навіть его відносини до панни Гельмур! З великим напруженєм нахилив ся він знову над ґазету. В найблизшій хвили почервонів ся аж по самі уха! Атже там були всї небезпечні реченя з листів, але убрані в таку форму, в котрій так як би й зовсїм тратили своє зле значінє. Він же нїби то сам розповідав, як то все було і сам з гумором давав пояснення до своїх тодїшних відносин до теперішного президента, котрого ще в тодїшних часах не розумів і не умів оцїнити. З него була тодї така просто забита голова, що він таки того благородного чоловіка ненавидів і, де міг, ганьбив. Для приміру, як він тодї поступав, хоче він тут навести і безглузді слова, яких уживав в листах до своєї тодїшної нареченої, акторки Гельмур; нехай високо поважані читачі научать ся з того, як то в полїтицї треба стерегти ся від передчасного суду і як то добре треба розважити, коли когось хоче ся порікати. Як великий мусїв бути характер нашого президента, коли чоловік, котрий так его ненавидів, щораз більше набирав поважаня для него і остаточно став его приятелем, найревнійшим почитателем і приклонником!

В тім тонї було й дальше написане.

Міністер Ґордон обтер собі піт з розпаленого чола, віддихав так як той, що задихає ся, але поволи змінило ся его зворушене лице, зморщки вигладили ся, він зачав усьміхати ся а відтак навіть і сьміяти ся а коли дочитав до кінця, кинув ґазету на бік, схопив ся з крісла, підскочив мов би якийсь акробат і став голосно викрикувати: Славно! Дуже добре! Знаменито! Аллен має рацию — то був одинокий спосіб, яким можна було оборонити ся! Треба було ворожицю випередити і то що она хотїла викрити, висказати самому нїби то в найлїпшій вірі та з найпевнїйшою в сьвіті міною розповісти людем! Оттак не возьме менї нїхто того за зле, хоч би й сам президент. — Тож то спустить ніс тота нужденна ворожиця, коли нинї вечером прочитає мої зізнаня, що відвертають їй всю воду від еї млина. Еї листи не варті тепер і пів доляра!

В сій хвили отворили ся двері і увійшов Аллен Вільзінґ.

пер доносить із Сан Себастіян — таки дійстно взяли були одну батерию іншаньску, котру Іншанці лиш з великим трудом відобрали. Кілько людий згинуло під Мелілею по стороні іспаньскій, доси не знати докладно, бо правительство не подає урядового числа; лиш приватно говорять, що згинуло самих рядових 100 мужа а 380 було зранених.

З Білграду доносять: З нагоди конституцийного торжества в тутешнім турецкім посольстві прийшло до демонстраций перед королівскою палатою в неприсутности короля. Громада студентів, до котрої прилучили ся також инші особи, зробила овацию перед турецким посольством а відтак пішла перед палату короля, де зібрало ся ще більше людий і почали викрикувати: „Най жиє свобода! Най жиє Сербія! Проч з Карадьордевичами!“ Поліция розігнала демонстрантів і многих з них арештувала.

З Тегарану доносять, що коло російского посольства крутять ся сотки перских вояків, котрі остали ся давному султанови вірні і не хотять видати оружия. Нове правительство наміряє на силу їх розоброїти. О виїзді давного шаха не знати нічого певного. Він все ще сидить в російскім посольстві а кажуть, що трудности виїзду настали з тої причини, що не може відшукати коронних дорогоцінностий, котрі десь пропали.

Новинки.

Львів, дня 27-го липня 1909.

— **Перенесеня.** Галицка Дирекция почт перенесла асистентів: Еразма Кефферміллера з Бучача до Чорткова і Ст. Лефарта з Нов. Санча до Ряшева.

— **Важне для тих, що мають своякків в Америці.** В парляментарній комісиї суспільного господарства піднесено, що галицкі еміґранти, не знаючи достаточно властивої форми переказового обороту, уживають невластивих доріг до висилки своїх ощадностий до краю. Аби сему запобічи, поручило ц. к. Міністерство торговлї видати одвітні поученя в обох краєвих язиках і роздати їх поміж людий на те, щоби они переслали то поученє своїм своякам і знакомим, що перебувають в Америці і відти висилають до краю гроші. В інтересі нашої публики помістимо то поученє в однім з найблизших чисел „Народної Часописи“.

— **Приготовляючий курс** до середних шкіл (ґімназиї, школи реальної і учительскої семинариї) у Львові уладжує львівска філїя „Просьвіти“ від 1 го серпня с. р. Зголошеня принимає ся до суботи 31 с. м. що дня рано від год. 9—12 і по полудни від 3—6 в канцеляриї Руск. Тов. педаґоґічного ул. Вірменьска ч. 2. II пов. Приняті будуть хлопці в віцї від 10 лїт, що покінчили III зглядно IV кл. народної школи або учили ся приватно. Коли зголосить ся більше число учеників, наука відбувати ся буде в кількох відділах в ріжних частях міста.

— **Пожарні філїї „Сокола“** основано в Пчанах (жидачівского повіта і в Болехівцях дрогобицкого повіта. — В неділю дня 1 серпня від буде ся в Уличнім отворене новозаснованої пожарної філїї львівского „Сокола“. По зборах відограють члени читальнї „Просьвіти“ в Уличнім „Лихий день“ Цеглиньского. Дохід на місцеву читальню. Початок о 3 по полудни. Сусїдні читальнї і Соколи просять ся о численну участь. — Всїх пожарних „Соколів“ основано доси 430.

— **Пригадуємо,** що перша хлїборобска виставa в Стрию буде отворена 19 вересня с. р. Кожде село, кождий сьвідомий господар повинен взяти участь в тій виставі, виставляючи найдобірнїйші плоди своєї рілї і працї. Зголошеня належить слати на адресу: Краєвий Союз господарско молочарский в Стрию.

— **Дрібні вісти.** Приватна руска ґімназия в Рогатинї буде мати 3 кляси: першу з двома відділами і другу. Дня 15 липня відбув ся вступний іспит до I кляси, який перевели професори др. Іван Брик і др. Раковский зі Львова. До іспиту приступило 45, з чого здало 44. Кромі сего до першої кляси поздавали вже деякі ученики іспит. в акад. ґімназиї у Львові, а по фериях знову сяде до іспиту поважне число. Материял після осуду комісиї прегарний і знаменито підготовлений. — Секция тїла знайденого без житя Шнапіка у Львові виказала, що він помер на удар мозку, отже не з руки якогось убийника. — В домі при ул. Курковій ч. 30 відобрала собі вчера житє 16 лїтна служниця Марія Деникевичівна через повішене на гаку від лямпи. — В ночи з неділї на понедїлок вкрадено п. Оленї Келлер із стайнї при ул. Новій ч. 11а пару коний вартости 400 К. — П Юл. Біґаловичеви витягнув якийсь мошенник на Ринку з кишенї камізельки американьский годинник з срібним ланцушком вартости 40 К. — В сторонах навіщених холерою в Росиї занедужало минувшого тиждня 838 а померло 334 осіб.

— **Репертуар** руского театру в Борщеві. (Саля „Сокола“. Початок о 8 вечером).

В середу, дня 28 с. м. „Фавст“, опера в 5 діях Ґунода.

— **Огнї і катастрофи.** Минулої неділї в ночи згоріли в Підволочисках 4 доми, маґазини і кілька поменших будинків. Рівночасно в сусїдних Волочисках за кордоном згоріло 6 домів. — В Тисьменици були в трох послїдних днях аж чотири огнї а за кождим разом згоріло кілька домів і шопи. Всі ті пожежі були близько церкви і гр. кат. приходства. — В Будапештї згоріла часть відливальнї зелїза Шлїка. Підчас сеї пожежі попекло ся і поранило 22 осіб переважно пожарників. Шкода якої огонь наробив виносить около 800.000 К.

Особовий поїзд, що їздить з Кракова через Суху до Нового Санча, наїхав в суботу рано коло стациї Писарева на поїзд товаровий. Наслідком катастрофи машиніст і топник тяжко ранені, а 16 пасажирів легко потовкло ся. Обі машини значно ушкоджені. Причиною катастрофи було зле уставлене звортницї.

З Черновець доносять про таку пригоду: Вчера вечером віз трамваю електричного близько двірця, де єсть значний спад дороги, поступаючись взад наїхав на другий віз, що чекав на перехрестю дороги і так сильно вдарив об него, що оба вози розбили ся. Одного з моторових так тяжко покалїчило, що лїкарі не мають надії удержати его при житю. Пять пасажирів поранило тяжко, а 25 легко. Причиною сеї катастрофи мало бути то, що гальма пукла і не можна було здержати віз, котрий котив ся з гори з цїлою силою.

В Алесандриї в північній Італії підчас відчиту Франціскани Альбасія о італїяньскій місиї до Хіни запалила ся в сали підлога і около 200 осіб впало в глубину. На поміч нещасливим прибули карабінери. Доси видобуто 30 осіб ранених, а між тими 6 тяжко.

В місцевости Льоковка на Угорщині в комітатї Ліпто знищив огонь 85 домів і богато инших будинків. Згоріла також одна дитина. Огонь підложили діти, що бавили ся сїрничками. В громаді Сепеш-Шімеґ знищив огонь дня 24 с. м. за одну годину 60 домів разом зі всїма будинками господарскими. Згоріла також церков і школа а в огни знайшли смерть один старший мужчина і одна дитина. Огонь вибух був о 2 год. а о 3 годинї загасив его аж зливний дощ. Шкода виносить пів мілїона корон.

— **З зелїзниці.** Ц. к. Дирекция зелїзниць державних подає до відомости:

Від 15 липня до 15 вересня с. р. переходити буде на шляху Краків-Львів крім поспішного поїзду ч. 3 ще надзвичайний поїзд поспішний ч. 103 з возами I, II і III кляси і з возом реставрацийним в безпосереднім полученю в Кракові з поїздом поспішним ч. 103 зелїзниці Північної, відходячим з Відня о год. 9 мін. 5 вечером а приходячим до Кракова о год. 5 мін. 53 рано.

Надзвичайний поїзд поспішний ч. 103 одержить постої доперішного поїзду поспішного ч. 3 і буде, відїздекати: з Кракова о год. 6 мін. 0·5 рано, з Підгіря-Плашова о 6·12, з Бохнї о 6·51, з Солотвини о 7·07, з Тарнова о 7·40, з Дембиці о 8·26, з Ропчиць 8.41, з Сендзїшова о 8·53, з Ряшова о 9·37, з Ланьцута о 9·55, з Переворска о 10·15, з Ярослава

— Ну, як дядьку, чи вдоволені ви? — спитав він усьміхаючись.

Міністер обияв его і притиснув до своєї широкої груди так, що молодий мужчина ледви ще міг віддихнути. — Аллене, мій любий молодче, то було майстерске дїло! Дійстно, то був одинокий спосіб, одинока дорога ратунку! Певно, що до того треба було й відваги — шаленої відваги, але гадаю, що то удасть ся!

Вже й удало ся — відозвав ся сестрінець тріумфуючо. — Цїле місто тїшить ся вашими поглядами та й сам президент сердечно з них сьміяв ся.

— А тиж звідки то знаєш?

— Звідки? — Аллен сїв собі на крісло і закурив циґаро свого дядька, котре виймив собі без всякої женади із скриночки на столї. — Чи гадаєте, що я би був зважив ся то оголосити не розвідавши насамперед? Ви менї розповідали, що „Трібуна“ просила вас кілька разів о власноручну житєпись. На тім оснував я цїлий мій плян. Я знав досить з вашого житя, навіть і дещо тайного, щоби можна було зложити несогіршу вашу житєпись. Не надумуючись довго, взяв ся я до роботи; до трох днїв був я вже готов. Тоді випросив я собі насамперед авдиєнцию у президента і повідомив его о вашім намірі, о тім, що хочете в коротнім начерку оголосити спомини із свого житя і звідав ся, розуміє ся, все у вашім імени, чи він не схоче тому спротивити ся, коли буде згадка й про ваші давнї відносини. Він сказав, що нї. — Але дядько був тоді вашим ворогом — він в дуже яркий спосіб висказував ся про вас. Чи може о тім писати? — Коли має охоту; менї то нїчого не вадить — відповів президент. — Щоби можна зовсїм певно поступати, прочитав я ему тоті уступи, котрі я відповідно уложив. Можете менї вірити, що він сердечно сьміяв ся. В сьвітї, бачите, розходить ся все о форму, якої надамо якійсь справі — о як, а не о що! Тодї пішов я до редакциї часописи „Tribune“, котра таки обіруч взяла ся до сеї справи. Я одержав за житєпись значну заплату. Розуміє ся, що то моя власність, дядьку.

— Розуміє ся. Кількож то она виносить?

— Дві тисячі долярів.

— То ти їх собі честно заробив любий Аллене. — Міністер устиснув ему вдячно руки.

— Але впрочім додержите свого слова дядьку?

— Розуміє ся у всїм! Посаду вже маєш. Твої довги заплачу — а що ще більше, Аллене, будеш менї мусїв сплатити лиш двайцять і два тисячів долярів — десять тисячів дарую тобі на знак моєї вдячности!

Коли же міністер сподївав ся може, що его сестрінок кине ся ему тепер зворушений на шию, то помиляв ся. — Дядьку, ви були та й позістанете скупарем! — відповів він хитро. — Дрантивих десять тисячів долярів за то що, я вам пятьдесять тисячів уратував! Я лише що хотів здобути ся на таку сьмілість, щоби вам сказати, що я позволив би собі відчислити половину з тої суму для себе.

— Ти був і будеш непотрібом, Аллене! — Але то правда, що маєш здібности на дипльомата, як може нїхто инший а тота посада, якої тобі забагло ся, годить ся знаменито для тебе. — Ну, про мене, відчисли собі шістнайцять тисячів. Що тепер видуриш від мене, того не буде опісля в спадщинї доставати.

Увійшов слуга і подав міністрови якийсь лист.

— Від Гельмури — запримітив Ґордон вдоволений, коли его прочитав. — Пише що верне менї листи за пять тисячів долярів. Дам її пятьдесять.

— Нї, не відповідайте їй зовсїм нїчого — відозвав ся Аллен — а тих пятьдесять долярів дайте менї, щоби я за них купив моїй Сильвії нараменник.

В пять мінут опісля одержав молодий дипльомат пятьдесять долярів готівкою на руку.

о 10·35, з Перемишля 11·22, з Мостиск о 11·52 рано; з Судової Вишні о 12·16 по полудни, з Городка ягайльонского 12·45 по полудни. Приїзд до Львова о 1·20 по полудни.

— **В справі склепових вивісок у Львові** видав маґістрат отсей розпорядок: 1) Не вільно розвішувати над склепами і при склепах як в партері так і на поверхах ріжних товарів, суконь і т. п. предметів; ті товари і предмети вільно вивішувати лише за оскленими виставами, урядженими до тої цїли. Виставові шафки можуть бути уміщені лише на основі окремого дозволу маґістрату. 2) Не вільно здержувати перехід через висиджуванє або виставуванє купців перед торговлями і брамами. 3) Поперечних вивісок і написів, перед склеповими виставами і при них, зовсїм не вільно вішати. 4) При спорджуваню вивіски треба уважати на еї естетичний вигляд як що до самого виконаня, так що до розмірів і краски та не робити похибок в написах. Величина, вигляд, зміст і написи вивісок мусять бути перед їх виставленем подані до відома маґістрату, зглядно директора міского архіву. 5) Всї поперечні вивіски і написи, що виставють на улицю, мають бути найпізнїйше до дня 1. вересня с. р. усунені, а товари і предмети мають бути усунені безпроволочно, бо инакше усуне ся урядово на кошт і небезпеченьство властителя. 6) Вивіски, які будуть уважані за за неодповідні з причини яркого вигляду або великих розмірів, або також з причини ошибочного напису, має ся на кожде візванє маґістрату зглядно дотичного урядового орґану до 14 днів усунути або переробити під загрозою усунена з уряду. 7) Висота маркіз мусять виносити від хідника найменше 2.20 м. Поза край хідника не може маркіза сягати. За переступленє сих приписів загрожено карою до 20 днїв арешту або до 200 К гривни.

— **Рабунок в білий день у Львові.** П. Софія Пахівна вертала вчера около 4-ої год. з купелї в ставі Пелчиньскім в сторону як ул. Коперника. Нараз напав на неї якийсь розбишака і вирвав їй з рук скіряну торбинку, в котрій були золотий годинник дамский з шовковою тасемкою, золота бразлета, пара золотих ковтків, ножички і инші дрібниці.

— **Таки будуть літати!** Нинї нема вже здаєсь ні найменшого сумніву, що люди будуть літати. Того, чого доказав в неділю француский авіятик Блеріо, ще не бувало. Блеріо перелетів на своїй машині за 23 мінути через канал відділяючий Анґлію від Европи і зробив в тім часї 33 кільометрів дороги, що значить $1^{1}/_{4}$ кільометра на мінуту або 80 кільометрів на годину! Він летів скорше, як найскорший пароплав може плисти.

Люї Блеріо єсть інжиніром і вславив ся вже давнїйше будовою самоїздів та став президентом фабричного підприємства будови самоїздів, котре обертає майже півтораміліоновим капіталом. Від 1906 р. будує Блеріо також і машини до літаня. Зразу мав він спільників а відтак виступив із спілки і зачав будувати на власну руку. Він взяв ся будувати машину до літаня лиш з одною площею мимо того, що всї инші авіятики захвалювали лиш машини з двома площами. Задля того то й прозвали его Французи „апостолом моноплянy" або одно площевої машини. Своїми аеропланами пробовав він богато разів літати, але все ему якось не удавало ся і его машини спадали на землю та розбивали ся. Але якось щасливим случаєм нїколи ему нїчого не стало ся. Доси побудував він був дванайцять машин і аж дванайцята ему удала ся. Перелетївши щасливо через канал Ля Манш Блеріо нажив собі слави першого авіятика, котрий перелетів через море, але й виграв ще нагороду 1000 фунтів штерлїнґів, які визначила була редакция ґазети „Daily Mail". Слава Блеріота стала ще тим більша, що він мав відвагу пустити ся в так небезпечну дорогу мимо того що єсть хорий, бо перед кількома днями внаслїдок вибуху бензини так попік собі ноги, що може ходити лиш на кулях.

† Померли: Іван Струменьский, радник двору на пенсиї помер у Львові в 83 році житя. — У Варшаві помер польский музик і композитор Зиґмунт Носковский.

Телеґрами.

Кіль 27 липня. Росийска ескадра царска заплила нинї рано до тутешної пристанї.

Клермон Ферран 27 липня. В тутешнїй копальни настав вибух; згинуло богато робітників. Доси видобуто 12 трупів.

Барцельона 27 липня. З причини демонстраций против борб в Марокку, виголошено тут стан облоги.

Париж 27 липня. Аґенция Гаваса доносить, що тут не звістно нїчого о вивішеню грецкої флаґи на Креті.

Канеа 27 липня. Анґлїйскі, францускі і італїяньскі войска уступили з Крети вчера перед полуднем, а росийскі по полудни.

Льондон 27 липня. Палата послів по довгих нарадах відкинула 280 голосами против 98 внесене зниженя буджету будови кораблів.

Льондон 27 липня. Прибув тут вчера Блеріо. На его честь видано пир, по котрім міністер війни підніс тоаст на честь Блеріота. Льондоньский клюб аеронавтів вручив Блеріотови золоту медаль а редакция Daily Mail 1000 фунтів штерлїнґів нагороди.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5^{\underline{50}}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, **5·40**, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, **$2^{\underline{05}}$**, 5·58, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ $10 \cdot \underline{10}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{\underline{45}}$**, $3^{\underline{50}}$, **$8^{\underline{25}}$**, 8·40, **$2^{\underline{45}}$**, 3·30 *), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, $11 \cdot \underline{15}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: **$2^{\underline{50}}$**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), $10 \cdot \underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, $11 \cdot \underline{25}$.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Вовкова: $5^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).